

KINAMAYIN BENİ

Kınamayın beni, eger ağlarsam,
Köçmenem, canımdan bezâr olmuşam;
Yıkıldı sarayım, çöl oldu elim,
Kurtlara kuşlara diyar olmuşam.

Köçü köç eyledi, getdi kervanım,
Bir âh çektim göge çıkdı dumanım,
Elden düşdüm, cana yohdur gümanım,
Saçım beyaz koca'htiyar olmuşam.

Ağladım, gözyaşım aktı göl oldu,
Ataş aldı yürek, yandı kül oldu,
Görmeduğum iller bana yol oldu,
Şaşırdım yolumu, nâçar olmuşam.

Çarkı dönmüş felek kırdı kolumu,
O yâd yabancılar derdi gülümü,
Günler gelir, gönülüm diler ölümü,
Zâlim yâda alçak duvar olmuşam.

Oğlu ölmüş ana kimi sadlaram,
Elim, malım, mülküm, köyüm yâdlaram,
Akbet döneceğim, onu beklerem,
Bağda unutulmuş çift nar olmuşam.

Çocuklarım yâdlar eski günleri,
Sabah olur bekler o kaç binleri,
Huda'm sakla beni, aciz canları,
Yandı bağım bahçam, bayar olmuşam.

Kazanda su kaynar boşu boşuna,
Bir avuç denim yok atım aşıma,
Soğan mahanadır gözüm yaşına,
Hasretim yürekte lal-kâr olmuşam.

Yohsulun halını çekenden sorun,
Gülün kıymetini ekenden sorun,
Kaç arşın kefeni biçenden sorun,
Koyun baş taşımı, mezar olmuşam.

Muşsooğlu diyer, zulum bes yeter,
Yaşlılık günleri ölümünden beter,
Kimimiz fahişe, kimimiz ceher,
Köçmenler adıyla yazar olmuşam.

Irak-Telaferli
Muhammet Muşsooğlu

Şairin kendi sesinden: <https://www.youtube.com/watch?v=vilnsV6D2tY>

Kelimeler

Akbet : Akıbet, sonunda.
Bayar : Ekilmemiş toprak.
Bes : Yeter, kâfi.
Bezar : Bezmiş, usanmış.
Ceher : Gündüz bir şeyi görememe.
Den : Dane, buğday, pirinç vs. tanesi.
Güman : Umut, güven.

Köçmen : Göçmen.
Lal-kâr : Sağır ve dilsiz.
Mahana : Bahane.
Nâçar : Çaresiz.
Sadlamak : Aramak.
Yâd : Yabancı.
Yâdlamak : Hatırlamak.